

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

HRISTOS A ÎNVIAT!

Evangelia
Duminicii Învierii Domnului
(Sfintele Paști)
Ev. Ioan 1, 1-17

La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul. Acesta era dintru început la Dumnezeu. Toate printr-Însul s-au făcut; și fără Dânsul nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut. Într-Însul era viață și viața era lumina oamenilor. Și lumina în întuneric luminează, și întunericul pe ea n-a cuprins-o. Fost-a om trimis de la Dumnezeu, iar numele lui era Ioan. Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisească despre Lumină, ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina, ci ca să mărturisească despre Lumină. Cuvântul era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume. În lume era și lumea printr-Însul s-a făcut, dar lumea nu L-a cunoscut. Întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit. Iar celor câți L-au primit pe Dânsul și cred în Numele Lui le-a dat putere ca să se facă fiii lui Dumnezeu, fiind născuți nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi și am văzut slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Tatăl, plin de har și adevăr. Ioan mărturisea despre Dânsul și striga, zicând: Acesta era despre Care am zis: Cel Care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era. Și din plinătatea Lui noi toți am luat și har peste har, pentru că legea s-a dat prin Moise, iar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos.

„Piatra fiind pecetluită de iudei și ostașii străjuind precurat Trupul Tău, înviat-Ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață.

Pentru aceasta, Puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Mărire învierii Tale, Hristoase! Mărire împărăției Tale! Mărire economiei Tale, Unule Iubitorule de oameni!”

Troparul Învierii Domnului (glasul 1)

„Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Carele S-a născut din Fecioara spre mântuirea noastră, să-L laudăm, credincioșii, și să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită Învieria Sa.”

Troparul Învierii Domnului (glasul 5)

Înaltpreasfințitul Părinte Teofan: Învierea lui Hristos - Taina unității noastre (Scrisoare pastorală, 2018) - partea întâi -

HRISTOS A ÎNVIAT!

În această noapte de har și de lumină ne aflăm în pridvorul bisericilor noastre pentru a primi binecuvântarea lui Dumnezeu. Suntem împreună într-un număr mare, având între noi și pe cei care nu vin la sfânta biserică decât în noaptea de Paști sau rareori în timpul anului. Îi îmbrățișăm pe toți cu dragoste de frate și le dorim a fi cât mai mult între noi pentru că facem parte din aceeași familie creștină și este bine și frumos să mergem împreună pe același drum.

Suntem aici, la sfânta biserică, pentru „a lua lumină”. Acest fapt arată că este ceva sau, mai bine spus, că este Cineva Care ne cheamă. Simțim nevoia unui răspuns, avem trebuință de lumină și intuim că în lumina de Paști descoperim pe Cineva Care ne poate călăuzi, hrăni și ajuta.

Da, iubiți credincioși, este lumina lui Hristos, este Hristos Însuși Care vine spre noi, Care ne cheamă, Care ne așteaptă, Care ne iartă, Care ne îmbrățișează și Care ne iubește. Spre El ne îndreptăm pașii în această noapte de Înviere și nădăjduim ca lumina Lui, El Însuși, să rămână cu noi și în noi pentru veșnicie.

Sărbătoarea Sfințelor Paști este momentul potrivit pentru a cugeta la taina legăturii omului cu Dumnezeu, legătură care constituie și fundamentul real al relației dintre oameni.

Dumnezeu ne-a creat pe noi, oamenii, pentru a fi împreună cu noi, pentru a ne dăruia viața și slava Sa. În momentul în care primii oameni au ales să viețuiască fără Dumnezeu și, uneori, împotriva lui Dumnezeu, ei s-au rupt de Izvorul vieții. Moartea a pătruns atunci în om și în lume, un zid despărțitor așezându-se între acesta și Dumnezeu. Îndepărtându-se de Dumnezeu, oamenii s-au îndepărtat și unii de alții. Au apărut, astfel, dezbinări, lupte între frați, războaie și multă ură.

Însă Dumnezeu „așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3,16). Așadar, Fiul lui Dumnezeu coboară pe pământ la oamenii zidiți de El, pentru

a le oferi acestora puterea întoarcerii la Dumnezeu și a unirii între ei. „Domnul S-a intrupat, spune Părintele Dumitru Stăniloae, S-a răstignit și a înviat ca om ca să adune pe toți cei dezbițați în Sine, în infinitatea iubirii Sale față de Tatăl și a Tatălui față de El” (Pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. 2, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1997, p. 263).

Înainte de Răstignirea și Învierea Sa, Hristos înfățișează Tatălui, în rugăciune, dorința Sa cea mai arzătoare – oamenii să fie uniți între ei: „Mă rog, spune Hristos, ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi să fie una (...) precum Noi una suntem: Eu întru ei și Tu întru Mine, ca și ei să fie desăvârșiți întru unime” (Ioan 17, 20-23).

Prin viețuirea Sa printre oameni, prin Moartea și Învierea Sa, Hristos îl vindecă pe om, înlătură peretele despărțitor dintre om și Dumnezeu și dăruiește puterea unirii între oameni. În sărbătoarea Sfințelor Paști conștientizăm în mod deosebit acest adevăr și exclamăm: „Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul, și pământul, și cele de dedesubt” („Canonul Utreniei Învierii”, cântarea a 3-a, stihira a doua, în *Penticostar*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1999, p. 16). „Cerurile după cuviință să se veselească și pământul să se bucure. Și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută; că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică.” („Canonul Utreniei Învierii”, cântarea întâi, stihira a treia, în *Penticostar*, p. 16) (...)

Altoți pe lumina Învierii, dobândim, mai înainte de toate, convingerea că moartea nu are ultimul cuvânt în existența noastră. „Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este, moarte, biruința ta? Unde îți este, moarte, boldul tău?” (1 Corinteni 15, 54-55), se întreabă Sfântul Apostol Pavel. Iar dacă moartea nu este definitivă, totul este văzut într-o lumină care oferă sens și adâncime pentru tot ce există: om, natură, familie, neam, univers.

(continuare în numărul viitor)

Cuvânt la Învierea Domnului nostru Iisus Hristos al Sfântului Ioan Gură de Aur: Învierea lui Iisus Hristos se dovedește prin minunile Apostolilor

Pr. Dumitru Stăniloae, din "Omiliile la Postul Mare"
„Domnul a înviat cu adevărat” (Lc. 24, 34)

Mulți pun întrebarea: pentru ce Hristos nu S-a arătat iudeilor îndată după învierea Sa ? Dar aceasta este o întrebare de prisos și nefolositoare. Dacă Hristos ar fi nădăjduit că ei prin aceasta s-ar fi întors la credință, negreșit El n-ar fi pregetat, după învierea Sa, a Se arăta tuturor.

Cum că ei n-ar fi crezut nici când El li S-ar fi arătat după învierea Sa, o dovedește învierea lui Lazăr. Acesta murise de patru zile, așa că putea și trecuse în putreziciune. Dar Hristos l-a rechemat la viață înaintea ochilor iudeilor, si iarăși i-a deșteptat; însă cu toate acestea, El n-a putut a-i aduce la credință; dimpotrivă, i-a făcut mai mari vrăjmași ai Săi. Căci ei au venit si voiau pentru aceasta a-L omorî. Dacă ei n-au crezut în El când a sculat din moarte pe un altul, nu s-ar fi înfuriat ei oare asupra Lui mai tare, când El li S-ar fi arătat iarăși ca înviat ? Ei prin aceea negreșit nu s-ar fi îndreptat, ci necucerencia și osânda lor ar fi sporit. Așadar pentru ca El să-i scape de o tulburare de prisos, nu S-a arătat lor, ci numai ucenicilor Săi; căci El i-ar fi expus la o mai mare pedeapsă, dacă după răstignire S-ar mai fi arătat lor. Așadar, El S-a retras de la ochii lor, pentru ca să-i cruțe, dar S-a arătat lor prin minunile Apostolilor Săi. Era totuna ori să fi văzut pe Cel înviat, ori să fi auzit pe Petru grăind slăbănogului: „în numele lui Iisus Hristos, scoală-te și umblă” (F.A. 3, 6).

În adevăr, aceste minuni ale Apostolilor, săvârșite în numele lui Hristos, erau dovada cea mai puternică despre învierea Domnului, convingând despre învierea Sa mai mult decât arătarea Sa personală. Aceasta se adeverește din următoarele: Hristos a înviat și S-a arătat ucenicilor Săi, dar totuși și între aceștia s-a găsit unul, care nu voia să creadă în învierea Domnului, adică Toma. El doorea chiar ca, înainte de a crede, să pună degetul său pe semnele rănilor și cu mâna sa să poată pipăi coasta Domnului. Acest ucenic petrecuse cu Domnul în curgere de trei ani, mâncase cu Domnul de-a pururea la o masă, văzuse cele mai mari semne și minuni, auzise pe însuși Domnul vorbind, iar și acum, când el a văzut, pe Domnul înviat, nu voia să creadă, până ce mai întâi nu a văzut semnele cuielelor și rana cea pricinuită de suliță! Spune-mi mie, în asemenea împrejurări ar fi crezut oare toată lumea, dacă ar fi văzut pe Cel înviat ? Cine ar putea cuteza să afirme aceasta ?

Dar noi putem încă și din o altă împrejurare a dovedi că minunile Apostolilor ne conving despre învierea lui Hristos mai puternic decât privirea însuși a înviatului. Când poporul a auzit cum a zis Petru către slăbănog: „în numele lui Iisus Hristos, scoală-te și umblă”, au crezut mai multe mii (F.A: 4, 4). Acel Apostol, Toma, a văzut pe Cel înviat, și totuși nu voia să creadă; dar acești vrăj-

mași ai lui Hristos au văzut minunea lui Petru, și pentru ea au primit credința. Așadar, această minune a trebuit să-i fi convins despre înviere mai lămurit și mai puternic decât însăși privirea. De aceea minunile și semnele Apostolilor sunt dovada cea mai puternică despre învierea Domnului. De aceea zice El însuși: „Adevăr, adevăr zic vouă, cel ce crede în. Mine va face aceleași, lucruri, pe care Eu le fac, ba încă și mai mari va face” (In. 14, 12). Căci fiindcă între acestea urmase răstignirea și mulți prin aceea se scandalizaseră, de aceea acum era trebuință de minuni mai mari.

Dacă însă Hristos, după repausarea Sa, ar fi rămas întru mormânt, și întru moarte, precum afirmă, iudeii, și n-ar fi înviat, nici s-ar fi înălțat la cer, atunci nu numai că minuni mai mari nu s-ar fi putut face în numele Lui, dar nici una.

Luată aminte, că în cele zise se cuprinde dovada cea mai îndestulătoare a învierii lui Hristos. Repet încă o dată: Hristos, în cursul petrecerii Sale pe pământ, a săvârșit semne și minuni, a sculat morți, a vindecat leproși, a alungat duhurile cele rele, după aceea a fost răstignit și, după cum afirmă iudeii, nu a mai înviat.

Ce trebuie să răspundem noi acum iudeilor? Noi trebuie să le zicem: Dacă Hristos nu a înviat, cum pare după răstignirea Lui au putut să se facă în numele Lui încă mai mari minuni decât acelea pe care le-a făcut El însuși? Niciodată n-a făcut cineva după moartea sa lucruri mai mari decât în viața sa; însă după moartea lui Hristos, numele Său a lucrat minuni care, după fel și însușire și în tot chipul au fost mai mari, căci niciodată în timpul vieții Domnului umbra Sa n-a sculat morți, dar umbra Apostolilor, prin puterea lui Hristos, a făcut aceasta de mai multe ori.

Și iarăși minunile după înviere au fost mai mari, căci la minunile cele de mai înainte era însuși poruncitorul, iară după răstignirea Sa, chiar slugile Lui numai cu numele Lui au făcut minuni încă și mai mari și mai înalte, așa că prin aceasta puterea Sa a strălucit și mai tare și mai slăvit. Căci aceea, că un altul numai prin chemarea numelui lui Hristos a făcut minuni, este mult mai mare decât când El singur ar fi săvârșit minunile. Vedeți, iubitorilor, că minunile Apostolilor după învierea Domnului au fost mai mari decât minunile lui Iisus Hristos însuși?

Nu este oare aceasta o îndestulătoare dovadă despre înviere? Căci precum am și zis, mai adeverez o dată: dacă Hristos a murit și nu a înviat iarăși, atunci ar fi trebuit să înceteze și minunile Lui; dar în fapt ele nu numai n-au încetat, ci au urmat încă și mai mari și mai slăvite, adică acele săvârșite prin Apostoli. Iară dacă Hristos nu ar fi înviat, atunci nici Apostolii nu ar fi putut săvârși în numele Lui astfel de minuni; căci era una și aceeași putere a Domnului, care lucra minunile atât înainte, cât și după răstignire, unele prin însuși Domnul, altele prin Apostoli. Dar pentru ca dovada învierii să fie cu atât mai clară și mai adevărată, de aceea a trebuit ca minunile cele de după înviere să fie mai presus decât cele dinainte.

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduț, tel. 0729 935 888

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sirghi, Valentin Burlacu, Răzvan Chițac,
Vlad-Mihai Carpiuc, Ramona-Maria Bogos, Mihail Afloarei, Pr. Mihai
Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghită, Raluca Negrea, Dan-Andrei Morteci, Mădălina
Teliban

Administratori site parohie/pagină facebook:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA TOMA COZMA

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

•Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA

•CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095

•Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

•Formulare personalizate cu datele deja completate, găsiți pe site-ul parohiei și la pangar.

PROGRAM LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNĂ LUMINATĂ

•Duminica Sfintelor Paști, 8 aprilie,
- ora 00.00, Slujba Învierii, a Utreniei, a Sfintei Liturghii, urmată de Slujba de sfințire a bucatelor pentru prima masă de Paști (ouă, pască, cozonac, brânză etc.)
- ora 11.00, Vecernia Paștilor, A doua Înviere, în cadrul căreia se va citi Evanghelia în mai multe limbi.

•Luni, 9 aprilie, a doua zi de Paști,
- ora 8.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii

•Marți, 10 aprilie, a treia zi de Paști,
- ora 8.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii Pe parcursul acestor slujbe, preotul va pregăti și va așeza în Sfântul Chivot, pentru păstrare, Sfintele Taine pentru bolnavi, adică Sfânta Împărtășanie care va sta în altar pentru tot anul.

•Vineri, 13 aprilie,
- ora 7.00, Utrenia pascală și Sfânta Liturghie, urmată de Slujba Agheasmei de Izvorul Tămăduirii.

Apoi, vor urma, la cimitirul Sf. Treime, slujbe de pomenire pentru morții din parohia noastră. Nu se va oficia Sfântul Maslu

HARAMUL BISERICII NOASTRE

Programul sărbătorii Hramului cuprinde următoarele manifestări religioase:

◆ Sâmbătă, 14 aprilie, ora 18.00,

-Vecernia hramului, cu participarea multor preoți invitați și a multor pelerini.

◆ Duminică, 15 aprilie, începând cu ora 8.00,

-Utrenia, Sfânta Liturghie, pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați, care vor fi oficiate în sobor.

Vă invităm cu drag să participați la aceste momente de rugăciune și bucurie duhovnicească !